

Η πρώτη ανοιξιάτικη βόλτα

Γεωργία

Κατρίνα

Τι ωραία μέρα! Ο ουρανός δεν έχει σύννεφα, είναι καταγάλανος και ο ήλιος λάμπει και μας ζεσταίνει. Οι δύο φίλοι, η Ζωή και ο Χάρης συναντήθηκαν στο πάρκο για να παίξουν.

Μιας και είχαν καιρό να βγουν, ενθουσιάστηκαν με αυτό που είδαν: τα δεντράκια είχαν ανθίσει, το χώμα είχε γεμίσει χορταράκια και διάφορα έντομα, όπως όμορφες πεταλούδες, έκαναν τη βόλτα τους πάνω από τα δέντρα.

-Χάρη, θέλεις να περπατήσουμε σε όλο το πάρκο; ρώτησε η Ζωή.
-Πάμε, αλλά θα μου υποσχεθείς ότι μετά θα παίξουμε με την μπάλα, της απάντησε ο Χάρης.
-Οκ.

Καθώς περπατούσαν και έλεγαν τα νέα τους, άκουσαν έναν περίεργο ήχο στα χορτάρια δίπλα τους. Η Ζωή τρόμαξε λίγο, αλλά με θάρρος πλησίασε.

-Δε θα το πιστέψεις, είναι μία χελωνίτσα. Έχει ζέστη πια και οι χελώνες ξύπνησαν.
-Κοίτα, κρύφτηκε στο καβούκι της. Μας φοβάται μάλλον. Ας την αφήσουμε ήσυχη, είπε ο Χάρης.

ΠΑΝΑΣΤΟΠΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Συνέχισαν τη βόλτα τους. Μέσα στο τόσο πράσινο, βλέπουν κάτι κόκκινο να ξεχωρίζει.

-Αν είναι αυτό που νομίζω, θα τρελαθώ, είπε η Ζωή και έτρεξε.

Ναιαιαιαιαιαι! Είναι παπαρούνα! Μία τέλεια, πανέμορφη παπαρούνα! Πόσο θα ήθελα να την πάρω στο σπίτι μου...

-Ζωή... είπε λίγο αυστηρά ο Χάρης.

-Ξέρω, ξέρω, θέλει το χώμα της για να ζήσει. Θα έρχομαι κάθε μέρα να τη βλέπω. Το πάρκο θα γεμίσει παπαρούνες.

-Εντάξει, εντάξει, ώρα για παιχνίδι.

Τα δύο παιδιά άρχισαν να παίζουν με την μπάλα. Φαίνονταν πολύ χαρούμενα.

ΣΤΗΝ
ΚΟΝΕΙ
ΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΝΝΟΛ ΜΑΡΙΑ

Η ώρα περνούσε, ο ήλιος κρύφτηκε και άρχισε να κάνει λίγο κρύο. Τα παιδιά κατάλαβαν ότι έπρεπε να γυρίσουν στο σπίτι. Κάθισαν λίγο στο παγκάκι να ξεκουραστούν πρώτα.

-Πέρασα πολύ ωραία σήμερα, είπε ο Χάρης στη Ζωή.

-Κι εγώ, Χάρη. Ξετρελάθηκα με την παπαρούνα.

-Επιτέλους ήρθε η άνοιξη και θα παίζουμε κάθε μέρα στο πάρκο.

Τελικά ήταν πολύ ωραία η πρώτη ανοιxiάτικη βόλτα...

ΜΙΧΑΕΛ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΛΙΑ

Μ

